

lepem redu. Po sv. meši bila je skušnja otrok, v šoli, kateri so se prav lepo zadržali. Potem so jim gospodje lepe nauke dajali, kako morajo zvesti biti: Bogu, cesarju in vsem svojim učnikom in staršem. Popoldan so jim prav lepo in pošteno veselico napravili, pri katerej so bili skoraj vsi gospodje iz Sevnice. Veselico so imeli pri podružnici sv. Ane. Na vhodu bil je napis: Hrib in hrast se omaje; zvestoba Slovencev ne gane. Iz zvonika je vihrala cesarska in deželna bandera. Bilo je vse v lepem redu. Toraj hvala vsem slovenskim gospodom. Obhajali so 600letnico tudi nemškutarji pod grajskim kozolcem; žrli so tisti lačenbergerji kmečki tako, da jim je slabo bilo. No, dajajo lep zgled s tem svojim otrokom! Gospodje so jim pridgovali, da je Štajerska bila že čisto na nič prišla, pa so jo Nemci na noge spravili in pa da slovenski jezik nima nič veljave, da kedar bodo sedajni cesar umrli, smo Slovenci čisto proč. Nazadnje je mogel jih nekdo s palico doma goniti. Posavski Slovenec.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so Gradec zapustivši mestnim siromakom in milosrčnim zavodom darovali 6700 fl. Tudi še v Gradcu pričujoč so kazni odpustili mnogim kaznovancem. — Minister Pražak je zaukazal državnim pravdnikom na Slovenskem naučiti se precej slovenski, da bodo popolnem zmožni slovenski poslovati s strankami, ki slovenski govorijo. Zopet korak naprej! — Predsednik državnega zbora, dr. Smolka, želi, naj bi vlada že meseca oktobra poklicala poslance in proračun za l. 1884 precej predložila, da bi ga do novega leta sprejeli in druge reči do konca marca zdelali in potem šli domov. — Tiste liberalne adrese, katero je župan Eggenberški s Tagespošto vred poslal vsem štajerskim občinam v podpis, cesar niso hoteli sprejeti. — Deželni zbor štajerski zopet zboruje pa bo kmalu dokončan. — Krški mestni zastop je ministra Taaffeja imenoval za častnega meščana, ker neumorno deluje na spravo in slogo med avstrijskimi narodi. — V Ljubljano sta prišla ministra grof Taaffe in grof Falkenhayn, da se udeležita slovesnega dogodka, ko bo deželni zbor kranjski svitlemu cesarju ob priliki Habsburške 600letnice svojo zvestobo obnavljal. — Zagrebsko mesto vzame 4 milijone na posodo ali v zajem na 50 let, v teh letih plača 10 milijonov. To je slabo gospodarstvo.

Vnanje države. Nemški cesar Viljelm pride 16. jul. v Gostinske toplice na Salzburškem, kder ga bržčas obišče naš cesar. — Ruska vlada pogodila se je s Perzijskim kraljem za stran meje tako, da je Merw sedaj rusko mesto. Slavni general Gurko poslan je v Varšavo za

najvišjega poveljnika in upravitelja. — Turškega sultana so se Krečanje zopet navolili in davek odrekli. Nadejajo se pomoči od Grkov, po krvi jim bratov. — Srbi imajo že kos železnice med Belgradom in Nišom dogotovljen. — Črnogorski knez ima dve hčeri; prvo snubi knez Petar Črnijurij, drugo knez Aleksander Bolgarski. — Francozi poslali so 3000 mož v Tonking, njihov admiral je tam že mnogo morskih tolovajev pobil in njihovo brodovje uničil. Kitajci se vendar prav ne upajo Francozom napovedati vojsko; v deželi Junan pa so ubili francoskega mešnika, misijonarja, in 16 kitajskih kristijanov ter jim cerkvo razdajali. — Kolere v Egiptu ne morejo zatreti, vedno več ljudi umira za njo, posebno v mestu Damiette. — Angleži se bojijo za svojo tamošnjo vojsko. S Francozi so se tako pogodili, da bodo z njimi vzajemno kopali drugi Sueški kanal, vozino pa na obeh znižali. — V izhodnej Indiji je morje stopilo čez navadne obale, odplavilo več vasi in mestu Sorate podrl 6000 hiš, mrtvecev je na tisoče. — V Severni Ameriki solnce tako peče, da se ljudem možgani unemajo. Tako je v New-Yorku umrlo 672 otrok in 20 odraslih.

Za poduk in kratek čas.

Cesarjevo potovanje.

II. Ko je deželni zbor cesarju v Gradcu dne 2. julija slovesno izražal svojo udanost in zvestobo Habsburške državi, storili so to naši poslanci v slovenske besedi klicajoč: živijo. Gradčani so se vrlo dobro obnašali bolje, kakor smo pričakovali. Odpravili in poskrili so namreč sčasoma vse „frankfurtarce“ ter se posluževali zvečinoma cesarskih in deželskih zastav. Priredili pa so skoraj vsaki dan kakšno posebno svečanost in veselico cesarju v čast. K cesarske mizi dne 2. julija bil je med drugo gospodo povabljen tudi slovenski poslanec g. Herman.

Dne 3. jul. ogledoval je cesar vojaštvo. Tudi slovenski regiment števil. 87 in slovenski kanonirski regiment števil. 6. bil je zraven. Kanonirji so izvrstno ekserciral, da jih je cesar pohvalil. Prišedši v grad nazaj dajal je audijence. Med zaslišanimi bil je tudi baron Moškon. Popoldan bil je cesar na strelišči v Andrici in je dvakrat streljal in zadel v tarčo. Veselje strelcev bilo je veliko.

Drugi dan 4. julija ogledoval je cesar zopet vojaštvo in obiskal Kleinošekove iz Radgone velikanske kleti in izpil kupico šampanjca iz kristalne čašice na zlatem krožniku mu ponudene. Med k cesarske mizi povabljenimi ta dan bil je poslanec Karneri in Pauer.

Dalje 5. jul. obiskal je cesar razne zavode, šole, bolnišnice. Bil je tudi v novi cerkvi Srca

Jezusovega, ki se mu je dopala. K cesarkeji mizi povabljeni bili so tudi Slovenci dr. kanonik Misija, baron Šmigoc (predstari bili mu so v Halozah doma), in dr. Dominkuš.

V petek 6. julija odpeljal se je cesar z Gradca po železnici v Lieboch in Köflach, kder je 30 rudokopov „knapov“ cesarja pozdravilo, med njimi veliko Slovencev. Nazaj grede ukrenil je cesar v Landsberg, kder ga je 82 letni general Franc Liechtenstein s svojimi pridnimi sinii pozdravil in v prekrasni grad Holleneg spremljal. Zvečer bil je cesar zopet v Gradcu. V soboto 7. julija obiskal je cesar zopet več zavodov, bolnišnic, kaznovalnico v Karlavi, vseučilišče itd. ter imel zvečer pri častnem obedu tudi poslance slovenske č. g. dr. Šuca in g. Šnidersiča. Toti dan prišel je cesar tudi k konjskeji dirki v Karlavi. Tukaj so se zopet Slovenci odlikovali. Štajercem nemškim so darila zvečinoma pobrali tujci iz Dunaja in Linca itd. Ko je pa prišlo do dirke konj čistega plemena, zmagali so slovenski konjerejci ob Muri ter odnesli iz Gradca darila 60, 50, 40, 30 in 20 fl. Med obdarovanimi so: Alojz Ferenc iz Stare vasi, Janez Nemec iz Šalincev in Marko Belec iz Kristanec.

V nedeljo 8. julija podal se je cesar pešice v stolno cerkev k sv. meši in se popoldan udeležil ljudske veselice na travnikih v Goestingu. K cesarskeji mizi povabljeni bili so poslanci Fluher, Kukovec, Žolgar in dr. Radaj pa so bili zadržani. Zlasti dr. Radaj ni mogel v Gradec, ker mu je preblago gospo mrtvoud zadel, da desne strani gibati ne more in še vrhu tega trpi na vnetici možganov.

Preden je cesar Gradec zapustil, daroval je ubogim 7200 fl. in v ponedeljek 9. julija vzel je slovo od glavnega mesta Štajerske zagotovivši, da se kmalu vrne. V ponedeljek jutro pripelja se cesar najprvle v Gleisdorf, dalje v Feldbach in potem v Gleichenberg, kder se čudi prekrasnej legi teh slovutih toplíc.

V Radgono je cesar dospel ob 11. uri od meščanov sprejet in spremljan k odprtju nove meščanske šole. Toda sedaj je prišla tudi na Slovence vrsta in smemo res ponosni biti na začetek. Nagromadilo se je Slovencev na tisoče. Pod poveljništvom g. Sterniša prijaše 160 slovenskih mladenčev in kmetov v narodni obleki z Murskega polja na krasnih konjih z izurjenim trobentačem. Potem pride iz Veržaja 50 slovenskih strelcev pod poveljništvom stotnika g. Pintariča, se postavi pred c. k. glavarstvom v Radgoni z banderijem vred. Ko cesar pridejo, prozentrirajo strelci kot častna kompanija in poveljnik odda raport. Banderači in jahači pa se cesarju tako dopadnejo, da jih vzame seboj na vojaško vadišče in po opravljenih vojaških vajah kanonirjev veli konjenikom defilirati in jih pohvali, posebno g. Sternišo. Potem

se poda cesar z njimi v Gornjo Radgono, kder ga pričakuje deputacija ljutomerskega in gornjeradgonskega okraja, duhovščina vseh bližnjih župnij, župani, belo oblečenih 36 devic, šolska mladež. Deželni poslanec g. Kukovec pozdravi cesarja in mu izreče najponižnejšo zahvalo za pomoč vsled toče oškodovanim, nemški, potem pa je končal slovenski „Bog poživi, Bog ohrani Vaše Veličanstvo, našega cesarja in dobrotljivega očeta še mnoga, mnega leta.“ Cesar je vidno genjen po presijajnem vsprejemu na slovenskih tleh. Na to nagovori slovenski jedna izmed 36 deklic v domači slovenski-narodni obleki cesarja rekoč: „Vaše cesarsko in kraljevo Veličanstvo! mi tu zbrane slovenske deklice pozdravljamo Vaše Veličanstvo in Vam poklanjamo v dar najzlahtnejši pridelek slovenskih rok in domačega našega Ljutomerskega okraja. Naj blagovoli Vaše Veličanstvo z naklonjenostjo ga sprejeti in se nas in našega Ljutomerskega okraja milostljivo spominjati.“ Pri teh besedah ponudi mu druga čašico izvrstnega ljutomerskega vina iz slavnih Admontskih goríc, katere polovico cesar izpije. Cesar se prav srčno zahvali in pojedine najprijaznejše nagovori. Vsem pa obljubi, še zanaprej za nje po očetovsko skrbeti. Mudil je se cesar, ki je hotel samo par trenutkov z voza stopiti, pri nas nepričakovano dolgo, namreč nad $\frac{1}{4}$ ure in nas vidno genjen zapustil med burnimi živjoklici, ki so mu naznanjali, da se tu začinja slovenska zemlja.

Cesar je potem obiskal konjsko razstavo in se odpeljal v Cmurek, kder je bilo vse polno žaljivih „frankfurter“. Slovenski nagovor hrabrega župnika Golinarja iz Marije-Snežnice je cesarju zopet naznanjal, da je blizu slovenske zemlje. Ob 5. uri bil je cesar vže v Spielfeldu in 20 minut pozneje v Slovenskih goricah pri št. Ilji. Telegram v Narodu poroča: „Cerkev, farovž, šola, kolodvor in hiše ob železnici z več sto mlaji, smerečjem, zastavami v cesarskih, Habsburških, štajerskih, bavarskih barvah (slovenske trikolore prepovedane, še bavarske so hoteli žandarji konfiscirati) in z mnogimi venci, šopki prekrasno okinčani. Most nad železnico mej cerkvo in farovžem takisto v slavolok predelan ter okrašen z mnogimi venci, v sredini prekrasen cveteči lipov venec straki. Na kolodvoru ljudstvo z duhovniki, učitelji z učenci. Učenke belo oblečene in ovenčane, s traki čez rame, vsi pa cveteče šopke v rokah. Ljudstva ogromno. Mej zvonjenjem, pokanjem možnarjev, sviranjem cesarske pesmi, katero ljudstvo s petjem spremlja, se približuje cesarjev vlak. Slovenci z burnim živjo klici pozdravljajo premilostnega vladarja. Navdušenost velikanska. Cesar se genljivo pri oknu zahvaljeval.

Telegram od Pesnice veli: Ob $\frac{1}{6}$ uri prihod svitlega cesarja. Navdušen sprejem z

godbo, z živjoklici in streljanjem. Navzočni: č. g. dekan Čuček s svojimi duhovniki, šolska mladež in učitelji z banderi in mnogo ljudstva. Cesar posebno prijazno odzdravljaval se po malem mimo odpeljajoč.

O potevanju cesarjevem dalje od Maribora imamo denes samo telegrame na razpolaganje.

Račje. Cesar so došli ob 12. 12 minut. Šolska mladina iz Fram, Slivnice in na tisoče odraslenih so navdušeno z živio-klici sprejeli cesarja. Slivniška godba je cesarsko himno zavisirala. Kolodvor je bil prav okusno okinčan. Bog živi našega cesarja!

(Ptuj 10. julija. Od ranega jutra dohaja brezštevilno praznično oblečenega ljudstva Delo miruje, mesto deloma, posebno hiše Slovencev, krasno ozaljšane, mej zastavami precej frankfurta. Ormoški okraj poslal je sto devetnajst jahačev v narodnej obleki. Vsak nosi cesarsko zastavico in slovenski trak čez prsa. Jahači se odpravljajo cesarju naproti. Ljudstvo vre za njimi.

Ptuj 10. jul. Ko je prišel namestnik baron Kübek na Ptuj in je zazrl demonstrativne do tal viseče nemške zastave, vskliknil je glasno, da so ga vsi čuli: „Skandal, Skandal!“ in in k županu Rodošek obrnen: „Dafür weiss ich Ihnen keinen Dank und ich glaube auch Seine Majestät nicht!“ — Dr. Gršak nagovoril je cesarja slovenski, rekoč mej drugim: „Naj Nj. Veličanstvo blagoizvoli izvesti tiste pravične postave, ki nam zagotavljajo naš narodni obstanek in srečno bodočnost“. Cesar rekel je mej drugim: da so Mu vse narodnosti jednako pri srci in da si bode prizadeval, da se izvedó vsi zakoni.

Ptuj 10. jul. Nj. Veličanstvo s spremstvom izstopilo je na Hajdini od zbranega občinstva z burnimi živio sprejeto. Cesarja pozdravil je srenjski zastop slovenski, cesar nagovoril je več osob, ogledoval pešce; ko se je peljal ogledovat pjonirje, spremljali so ga slovenski jahači; povsodi Ga je občinstvo navdušeno pozdravljalo z živio-klici. Pjonirji so izpeljali vpričo cesarja most. Ves pot v mesto in skozi do glavarstva, kjer je cesar vzprejemal dostojanstvenike, duhovščino okrajni odbor, polno občinstva, katero je razoglavo pozdravljalo Nj. Veličanstvo. Učitelji izročili so slovensko addresso. Načelnik deputacije slovenskih županov nagovoril Ga je slovenski. Načelnika okrajnega zastopa vprašal je cesar o razmerah okraja, glavarja o narodnosti prebivalcev. Glavar je odgovoril: razen mesta izključljivo slovenski. Namestnik opomnil je mestnemu županu nasproti zastran nemških zastav: „Dafür haben sie von mir keinen Dank!“ Potem je cesar obiskal bolnišnico in hiralnico, na potu tja Ga je pozdravljala šolska mladež in množica ljud-

stva. Potem se je odpeljal ob polu štirih, odzdravljajoč skozi okno občinstvu, stoječemu tik železnice, katero Ga neprenehoma burno nazdravlja.

Slov. Bistrica. Cesar navdušeno pozdravljen sprejel addresso in peticijo dr. Radajevo. govoril je Motalen iz Vojtine.

Šmarje pri Jelšah 11. jul. Cesar od Poličan odpeljal se ob 6. uri 20 minut Zvečer. Na Podplatu nagovoril župnika in župana Koprivniškega. Na celi poti mnogo ljudstva Živio klici. Sprejem na Slatini ob 7. uri 20 min. Množina ljudstva iz okolice. hrvatske požarne brambe, domača, iz Krapine, Rogatec, Kozjega. Pozdrav Dr. Wanischa, župana Slatinskega, dekana Rogaškega, okrajnega načelnika, grofa Palfija z narodnimi dečki. Živio klici in eljen se je slišalo. Slatina v narodnem oziru se odlikovala. Zvečer prelepa svečava.

Celje 11. julija. Pri najlepšem vremenu se je vršil sprejem cesarja. Dvorni vlak pripelje se 10 minut pred 11. uro. Občinstva iz dežele ogromno. Na kolodvoru slavnostni sprejem: duhovništvo, uradi, vojaštvo, šolska mladina in razne deputacije. Najprej nagovori župan celjskega mesta cesarja, pozdrav in izraz udanosti. Cesar odgovoril kratko. Potem predstavi knezoškof duhovnike, redovnike in šolske sestre. Potem se predstavijo: Vojaštvo društvo rudečega križa, uradniki, šolarstvo, okrajni zastopi. Zdaj pristopi cesar k deputaciji kmetskih občin, nje vodja Lipold nagovoril cesarja slovenski. Cesar je prav uljudno odgovoril rekoč: Jaz se zahvalim za ta izraz udanosti s prepričanjem, da se vsekdar smem na Slovence zanašati. Po sprejemu deputacije se cesar pelje skoz mesto ter ogleda Marijino cerkev, bolnišnico in nadzorovanje garnizije. Vlak se odpelje po 12. uri na Laško. Povsod, kjer se cesar prikaže, zadoné ogromni živio, ter popolnem zadušijo posamezne „Hoch“ klice. Mesto je lepo okinčano s cesarskimi in deželskimi zastavami, le peščica zagrizenih nemurjev razobesila je „Frankfurterce“. Slovenci pa so se držali prvotnega programa ter neso razobesili narodnih zastav, ampak samo cesarske in deželne.

Zidani most. Cesarja živahnimi živio-klici pozdravile deputacije, duhovniki, šolska mladež, veliko ljudstva. Žnideržič ga za tržane nemški, za kmečke občine pa g. Lenček jedrnat, srčno, navdušeno slovenski nagovoril.

Smešnica 28 Deklica vpraša mater: mati, kam so pa tetka odšli. da jih uže 6 tednov ni več k nam? Mati: tetka so v Krapinskih toplicah. Deklica: za božjo voljo, so li tetka tako zamazani, da se toliko časa v Krapini umivajo?